

[Bente Nielsen]

ernæringspolitiske forskning. Derfor skal der oprettes en selvstændig forskningsenhed, som kan styrke den forskning, der allerede findes, og samtidig sikre en koordinering af jordbrugsforskningen, og en sådan forskningsenhed kan derfor mest hensigtsmæssigt placeres i tilknytning til landbohøjskolen, hvilket der, som miljøministeren påpegede, også netop er truffet beslutning om.

Derudover kunne statens levnedsmiddelinstitut være med til at samle forskningsresultaterne og være med til at formidle dem ud til forbrugerne samt fremlægge beslutningsgrundlaget for politikerne.

Det andet område, vi fra venstres side vil prioritere højt, er oplysning. Mange forbrugere er i dag klar over, hvad de ud fra en alsidig og sund kostsammensætning bør spise, men det har ikke rigtig været oppe i tiden, hverken i folkeskolen eller på aftenskolerne for den sags skyld, at oplyse om den rigtige kostsammensætning. De fleste initiativer er kommet fra diverse ugeblade, hvor man efterhånden har afløst de ensidige slankekure med en eller anden form for ernæringspolitisk oplysning på godt og ondt. Men det er selvfølgelig heller ikke nok; der bør lægges megen vægt på disse forhold allerede i folkeskolen og også i aftenskolevirksomheden, hvor alle de forskellige madlavningskurser passende kunne bruges også til oplysning om den rigtige kostsammensætning, forståelse af næringsdeklarationer, problematikken med hensyn til tilsætningsstoffer osv. Og hvorfor ikke omdanne TV-køkkenet til et sted, hvor man ud over at lave mad også kom med den oplysning, som vi mangler i så høj grad, og som er så vigtig?

Om farver og aromastoffer, varestandarder og næringsdeklarationer skal jeg blot sige, at dette kun har ringe betydning for ernæringen, og at vi jo i øvrigt kommer til at diskutere disse problemer i detaljer under næste punkt på dagsordenen.

Lad mig slutte med at sige, at vi fra venstres side ikke mener, der er behov for at fremsætte lovforslag og administrative forskrifter for at gennemføre en ernæringspolitik. Nogleordene må være forskning og oplysning.

Tommy Dinesen (SF):

Baggrunden for det forslag, der behandles i dag, er vel delvis det forslag til lov om ændring af levnedsmidler, SF fremsatte for godt og vel et års tid siden. Efter at have læst referaterne fra dengang, da sagen blev debatteret, synes jeg, man allerede nu kan høre, at der er sket en meget stor forandring, især blandt de borgerlige politikere, således at man er forholdsvis sympatisk indstillet over for det lovforslag, der foreligger, og det synes jeg er udmærket. Det er sjældent, at jeg har været i den situation, at jeg har været enig med en minister, men det har jeg altså været i dag, og det kan vel ikke skade en gang imellem.

Men når man taler om ernæringspolitik, har det jo også noget med ernæring at gøre, det har noget at gøre med mange andre ting. Det har bl.a. noget med arbejdsmiljø at gøre, det har noget med nitrat i drikkevand at gøre, og det har noget med forebyggelse at gøre. Det er derfor svært at skille det ud på den måde, som det bliver gjort, når der bliver fremsat to lovforslag, som der er blevet det i dag; man glemmer en gang imellem sammenhængen, når man diskuterer to lovforslag. Derfor vil vi i SF overveje – om ikke i denne, så i næste samling – at få en forespørgsel om borgernes sundhed, hvor vi får alle de forskellige ting med, for det er meget vigtigt.

Jeg vil gerne herfra rose den røde pjece, der er kommet fra statens levnedsmiddelinstitut, hvor der virkelig er nogle gode ting med, som jeg tror alle politikere kan bruge, og hvor der også er nogle løsninger i de modeller, der er opstillet. Som mit partis ordfører på sygehusområdet vil jeg understrege, at det er meget vigtigt, at man får det med, når man diskuterer forebyggelse, for forebyggelse har i allerhøjeste grad noget med dette her at gøre. Når man ser, hvordan der skæres ned nogle steder, må man gøre sig klart, at der ville være milliarder at spare, hvis befolkningen fik en ordentlig oplysning om, hvilken kost der er sund og god. Jeg ved godt, at ikke alle vil bruge det, men man kan da i hvert fald håbe, at der er nogle, der vil gøre det. Når det drejer sig om kostvaner – og der skal nok være streg under vaner – kan det måske være svært, men jeg tror, det kunne lykkes, hvis man oplyste allerede i skolen. Det ville da være helt befriende, hvis børnene sagde til deres forældre, når de fik tilbudt